

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Planul Național de Aderare la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord – Ciclul V, România și-a asumat obligația ca, în termen de 3 luni de la dobândirea calității de membru al NATO, să întreprindă demersurile necesare pentru a deveni parte la acordurile încheiate între statele membre NATO care reglementează statutul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord.

Urmare aprobării de către domnul Ion ILIESCU, Președintele României, a Memorandumului nr.DVI-1/1843/2004, șefii de misiune ai României acreditați în Statele Unite ale Americii și la NATO au semnat, la 30 iunie 2004, Acordul privind statutul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, al reprezentanților naționali și al personalului internațional, adoptat la Ottawa la 20 septembrie 1951 și, respectiv, la 8 iulie 2004, Acordul privind statutul misiunilor și reprezentanților statelor terțe pe lângă Organizația Tratatului Atlanticului de Nord, adoptat la Bruxelles la 14 septembrie 1994.

Menționăm că, potrivit prevederilor acestora, calitatea de parte la Acordul privind statutul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, al reprezentanților naționali și al personalului internațional și, respectiv, la Acordul privind statutul misiunilor și reprezentanților statelor terțe pe lângă Organizația Tratatului Atlanticului de Nord se dobândește prin semnare urmată de ratificare. Fiecare dintre cele două acorduri intră în vigoare la data depunerii instrumentului său de ratificare.

Acordul privind statutul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, al reprezentanților naționali și al personalului internațional, adoptat la Ottawa la 20 septembrie 1951 (în continuare denumit „Acordul de la Ottawa”), a intrat în vigoare la data de 18 mai 1954.

Acordul conține prevederi referitoare la privilegiile și imunitățile acordate NATO, personalului acestei organizații, precum și reprezentanților statelor membre NATO.

Astfel, regimul juridic aplicabil Organizației Tratatului Atlanticului de Nord este similar celui acordat altor organizații internaționale.

Organizația se bucură de imunitate de jurisdicție, iar bunurile și proprietățile sale nu pot face obiectul măsurilor de percheziție, rechiziție, confiscare, expropriere sau altor măsuri similare. Totodată, localurile, arhivele și întreaga corespondență oficială a Organizației sunt inviolabile.

Pentru a facilita activitatea NATO, s-a convenit ca atât Organizația, cât și proprietatea, veniturile și alte bunuri ale sale să fie scutite de orice impozite directe, precum și de taxele vamale aplicabile la import sau la export. În ceea ce privește impozitele indirecte, statele părți și-au asumat obligația de a lua măsurile necesare pentru a permite Organizației să efectueze investiții importante fără plăta acestora.

Reprezentanții permanenți ai unui stat membru NATO, pe teritoriul unui alt stat membru, se bucură de aceleași imunități și privilegii ca acelea acordate personalului diplomatic de rang similar. Același regim juridic este aplicabil și persoanelor care fac parte din personalul oficial al reprezentanților permanenți, pe baza unui acord încheiat

între statul acreditant și NATO și între NATO și statul unde aceștia își vor avea reședința.

De asemenea, prin Acord sunt reglementate și o serie de privilegii și imunități acordate reprezentanților statelor membre în Consiliul NATO sau în cadrul organismelor sale subsidiare, pe perioada în care se găsesc, în îndeplinirea atribuțiilor lor oficiale, pe teritoriul unui alt stat membru decât cel de reședință.

Totodată, Acordul conține prevederi privind statutul personalului internațional al NATO (funcționari internaționali și experți), acordarea unor privilegii și imunități mai extinse pentru funcționarii permanenți de rang înalt, cum ar fi Secretarul Executiv al NATO sau Coordonatorul Producției de Apărare a Atlanticului de Nord.

Pentru a evita orice abuz în legătură cu vreo imunitate sau privilegiu stabilite prin Acordul de la Ottawa, statele membre au convenit să coopereze permanent cu Organizația, în vederea facilitării unei bune administrări a justiției și pentru a asigura respectarea regulamentelor de poliție.

Menționăm că având în vedere importanța specială pe care aplicarea acestui document o are pentru buna funcționare a Alianței, Consiliul Nord-Atlantic a decis să aplice provizoriu prevederile sale față de cei șapte noi membri ai NATO, inclusiv România.

Acordul privind statutul misiunilor și reprezentanților statelor terțe pe lângă Organizația Tratatului Atlanticului de Nord, adoptat la Bruxelles la 14 septembrie 1994, a intrat în vigoare la 28 martie 1997.

Prin acest Acord, statele membre NATO au convenit să acorde misiunilor pe lângă NATO ale statelor care au semnat Documentul-cadru al Parteneriatului pentru Pace, precum și ale statelor membre ale Consiliului Cooperării Nord-Atlantice sau invitate de Consiliul Atlanticului de Nord, un statut juridic similar celui general aplicabil misiunilor diplomatice. De asemenea, personalul acestor misiuni și reprezentanții statelor terțe aflați în misiune temporară pe teritoriul Regatului Belgiei beneficiază de privilegiile și imunitățile acordate în mod obișnuit personalului diplomatic sau altor reprezentanți oficiali de rang similar.

Proiectul de lege, în forma prezentată, a fost însușit de toate instituțiile interesate.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați, pentru a fi supus PARLAMENTULUI spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituție, republicată.

MINISTRU

NĂSTASE